
Placido přichází

Šťastná náhoda tomu chtěla, že Julie byla druhý den na jízdárně, zrovna když přivezli nového koně. Čekala ji hodina teorie – skupina připravující se na terénní zkoušku měla výuku pozdě večer – a předtím se ještě chtěla podívat, jak trénuje Katy. Trénink v hale ale dívku brzy přestal bavit, a tak procházela stájemi a těšila se pohledem na koně.

Box, v němž stávala Princezna, klisna paní Medanzové, byl vyčištěný a vyložený čerstvou slámou. Paní Medanzová na něj právě připevňovala jmenovku. Byla dost nešikovná, a teď navíc i celá rozrušená. Napřed zatloukla hřebík našikmo, pak jí cedulka s břinknutím spadla na zem. Kůň ve vedlejším boxu nervózně zafrkal.

„Nechcete pomoci?“ zeptala se Julie.

Paní Medanzová vzhledla. Byla to žena malé postavy a kypřých tvarů. Obličej pod silnou vrstvou líčidla měl soustředěný a napjatý výraz.

„To bys byla hodná. Mohla bych požádat štolbu nebo pana Holthoffa, ale ráda bych byla se vším hotová, než *ho* přivezou.“

Paní Medanzová vrhla zamilovaný pohled do boxu, jako kdyby už tam její nový kůň stál.

Placido, četla Julie na jmenovce. Andalusan. Pohlaví: hřebec.

„Vážně je ten kůň ze Španělska?“ zajímala se.

„Ne přímo. Přivezou ho z Hannoveru. Z prodejního centra andaluských hřebců. Ale původně pochází ze Španělska. Je úžasný! Á, myslím, že už jedou!“

Aniž by Julii, štítku a nástrojům věnovala jediný pohled, vyběhla ze stáje. Julie honem uklidila kladívko a hřebíky do